

Долос Країни

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 44 (1794) ♦ Субота, 7 березня 1998 року ♦ Ціна договірна

Російський місяць триває

Переважаюча більшість фракцій Державної Думи Росії виступає за ратифікацію широкомасштабного договору між Україною та Росією. Із таких переконанням повернувся з Москви народний депутат Верховної Ради Володимир Яценко, що очолював нашу делегацію. За його словами, під час думських слухань «вибулоло жваве та зацікавлене обговорення». «Проте чомусь ЗМІ акцентували увагу тільки на позиції голови комітету Держдуми з питань СНД та фракції ЛДПР, що виступають проти ратифікації договору», — зауважив Володимир Яценко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

На слова ми всі удатні

Живу без ностальгії за дешевою ковбасою і за «світлим» минулим узагалі. Порпавсь улітку з бобою в землі, щоб із голоду не померти, а взимку очерт тлаю, щоб не замерзнути. А вам, ждемократи, кажу не кривічись: досить нам голову морочити! Досить каламутити воду, в якій даано вже все вилувати!

А ловите ви рибку з того часу, як почали влати «Ганьба!», анкористовуючи справедливий гнів шахтарів і студентів.

За тим запустіли капіталістичну акулку, яка проковтнула всі наші конституційні права: на безплатну медичну допомогу, освіту, житло і, нарешті, своєчасну зарплату і пенсію. Залишилося тільки право на свободу слова, яким і поспішаю скористатися.

Олександр ЗНОЗЬ.

Капличні
Прийнятського району
Полтавської області.

Консенсус намітився... Чи те ще буде

Міждержавна конференція з проблем подальшого розвитку співробітництва в рамках СНД має відбутися не пізніше середини квітня. Таку думку висловив у Москві на відкритті засідання Ради міністрів закордонних справ СНД глава МЗС РФ Євген Примаков.

(Закінчення на 2-й стор.).

Самоврядування:
проблеми
росту

Таки
різні
позиції...
«Таращанське
протистояння»

6

Ціна
київських
переживань
«за народ»

7

Ніхто
не має
влади
над
талантом

10

О 1997 року загальні суми заборгованості в зарплаті в Україні становили 5145 млн. гривень.
О Кабінет міністрів України затвердив положення про Державну економічну інспекцію.
О Наведеної посвідки скласла надзвичайна ситуація — не зорано 4 млн. га збу.

P.S.

Де не допоможуть Гігієя з Панакеєю, виручить сильний характер

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Древні греки, справжні жителі доби та філософи, вважали жінку причиною всіх страждань і водночас найкращими від них ліками. Є в міфології Еллади і цікава Панакея, котра через неостеріжність випустила з ящика всі людські лиха, і всезілкуюча дочка Асклепія Панакея (Панацея), і богиня здоров'я Гігієя. Останню зображували зі змією в руках, яку вона годувала з чаші.

Про наших сучасників, що ризикують «пригрити на гризак змій», також можна складати легенди. Земні богині в білих халатах здатні зілкуювати одним лише словом, поглядом, порухом брів... Бо з традиційних медичних засобів у їхньому арсеналі мало що залишилося.

Медпрацівник — професія переважно жіноча. Та щоб працювати лікарем «Швидкої допомоги», треба бути жінкою з характером.

(Закінчення на 7-й стор.).

На змрку: диспетчер Кірово-Сватопольської районної станції «швидкої допомоги» Галина Колодязна.

Зірвати пластир одним рухом

Семигодишній візит державного секретаря США Мадлен Олбрайт завершився справжньою сенсацією. Україна взяла на себе зобов'язання не співробітничати з Іраком та Іраном з ядерних питань. Напа державна більшість не братиме участі в російсько-іранському проєкті щодо будівництва атомної електростанції в Бущері. За попереднім контрактом, який оцінювали в 45 міль-

йонів доларів, харківський завод «Турбоатом» зобов'язувався поставити до Ірану турбіни. Натомість американська сторона пообіцяла направити до Харкова групу потенційних інвесторів, зацікавлених вкладити в цей завод, який нині може опинитися без роботи: атомні турбіни не мають попиту в Україні.

(Закінчення на 8-й стор.).

Страйк під землею

34 гірників шахти «Золоте» державної холдингової компанії «Первомайськвугілля» міста Первомайська Луганської області відмовляються піднятися на поверхню до повного погашення заборгованості в зарплаті за 9 місяців.

Страйк розпочався 2 березня. Нині страйкують також шахти імені Челюскінців і «Моспільська» Донецької області, «Словолянська» та імені Кірова Луганської області.

Заборгованість у зарплаті на підприємствах Мінвуглепром, згідно з даними на 1 березня 1998 року, становить понад 2 млрд. грн., повідомляє «Інтерфакс-Україна».

У номер

Російський місяць триває

(Початок на 1-й стор.)

Та не лише ЗМІ, а й самі депутати Держдуми вирішили дати оцінку поведінці голови Комітету у справах СНД Георгія Тихонова. Нагадаємо, він доводив собі послухи до «бісової матері» гостей з України, зокрема діда Горія, який поради Тихонову не робити провокаційних заяв, закликаючи до провєлення референдуму за об'єднання України та Росії. Оскільки, так «судились» побажання Тихонова конституційне йому посади керівника комітету. Проте сам горой продовжує гнути своє. За його словами, великомасштабний договір не влаштує російських депутатів, алже, ратифікували його, Дума підтвердить «легітимність існуючих кордонів» і поїде далі з Біловезькими угодами 1991 року, які закладували орган Росії в односторонньому порядку денонсував.

Одночасно заступник голови Держдуми Думи Світлана Горичева вважає, що ратифікація все-таки відбулася, хоча й не була закінчена. З її словами, згадування народних обранців Росії пов'язані з парламентськими виборами в Україні. Отже усімлі вперто пов'язують ратифікацію міждержавного договору з нашими внутрішніми подіями. Чому? На це запитання відповісти нема. Так само нема жодних гарантій, що «у квітні-травні» у Держдумі не вигадають нові причини, щоб відкласти ратифікацію на російський місяць.

Консенсус намітився...

Чи те ще буде

(Початок на 1-й стор.)

Є. Примаків зазначає, що під час «інтенсивного обміну думками в останні місяці намітився консенсус у питанні про шляхи поновлення і подальшого розвитку Співдружності», і нагадає: глави держав СНД з ініціати президентів РФ обмінялися «в останній час» посланнями з викладом загальних підходів до мети та характеру подальшого розвитку Співдружності, також щодо «безумовного суверенного права кожного держави СНД на власну модель розвитку і незалежне провадження зовнішніх справ і в політичній, і в економічній галузях».

На засіданні Ради глав урядів держав-учасниць СНД українська делегація, очолювана Прем'єр-міністром України Валерієм Пустошитком, має намір підписати 9 із 20 документів, запропонованих до підписання, з них 6 — із застереженнями. Зокрема, документ з питань підвищення ефективності та вдосконалення механізмів економічної інтеграції СНД, угоду про загальний аграрний ринок СНД, угоду про співробітництво щодо відкриття правопорушень у сфері інтелектуальної власності та угоду про співробітництво країн-учасниць СНД у боротьбі з незаконною міграцією.

Чи стане козирем краплена карта

Коментар

Здається, як там не є, а застосування рішення Конституційного суду щодо закону про вибори матиме, очевидно, кілька етапів. 27 лютого, як відомо, втрачені чинність 15 положень, котрі визнали неконституційними. Однак у рішенні КС зазначається, що воно не поширюється на праводискусії, які виникли на підставі положень виборчого закону, аніж на неконституційність, відповідно до яких були вступили в порядок висунення і реєстрації кандидатів у народні депутати та проведення передвиборної агітації. Тобто все, що відбувалося у виборчому процесі до росі, — законне. І більшість етапів виборчого процесу президентів. Залишилось, власне, голосування — голосування.

А як рішення суду вплине на нього, і чи всі проблеми тепер розв'язано?

Передусім, звернімося до першої статті закону в тій частині, де було сказано: «Вважається, що виборці, які не брали участі у голосуванні на виборах, підтримали результати вилучення тих виборців, які взяли участь у голосуванні на виборах». Цей постулат визнано неконституційним. Однак у законі зазначилися норми про те, що для добування мандату в мажоритарному окрузі достатньо набрати відносну більшість голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Тож за умови, якщо на вибори прийде і ті, хто для добування мандату в мажоритарному окрузі достатньо набрати відносну більшість голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Тож за умови, якщо на вибори прийде і ті, хто для добування мандату в мажоритарному окрузі достатньо набрати відносну більшість голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Тож за умови, якщо на вибори прийде і ті, хто для добування мандату в мажоритарному окрузі достатньо набрати відносну більшість голосів виборців, які взяли участь у голосуванні.

Розглянемо ситуацію стосовно голосування за партії по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу. Під час визначення результатів голосування не враховуватися кількість виборців, котрі не проголосували за жодну з партій, тобто жодну з них не підтримали. Та це, виявляється, не впливає на розподіл мандатів.

Отже, конституційний принцип знято з тексту, а його логіка в законі залишилася. І, на мою думку, може спровокувати порушення питання про легітимність повноважень

виборців обранців депутатів. Бо проблема із зняттям неконституційності постулата не розв'язана, і лише загальні аргументи.

Така сама колізія прогнозується і за застосуванням рішення Конституційного суду про визнання неконституційною норми: при встановленні результату виборів у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі в списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії чи блоку партій «пропускаються кандидати, обрані в одномандатних виборчих округах». Водночас, нагадаю, рішення КС не поширюється на праводискусії, котрі виникли у виборчому процесі до його ухвалення. Тобто, вийде, кандидати можуть балотуватися і в мажоритарному, і в пропорційному округах одночасно. Та за умови, коли кандидат здобуває мандат за партійним списком і водночас набрав відносну більшість голосів у мажоритарному окрузі, обраний він вважається виключно за партійним списком. А що тоді відбувається в мажоритарному окрузі, де він набрав відносну більшість голосів? Навіть якщо він змінив свою кандидатуру вже після виборів? Чи призначається в тому окрузі повторне голосування, чи «проектуються» наступний за кількістю голосів кандидат? Можна пояснити з цього приводу нема.

І наостанок, все ж так чи не знято рішенням Конституційного суду головне питання: чи є реальна загроза визнання новобраного парламенту нелегітимним? І чи не спонукає Президент на цей крок, на те, щоб витягти краплень карту, która може стати козирем у протидії майбутньому конституційному перевороту? За пропозиції не віднамастятися до Президента і може розпочати процедуру імпічменту. Тож, здається, рішення про неконституційність деяких положень закону про вибори народних депутатів і застереження про те, що ця неконституційність не поширюється на праводискусії, які вже виникли до ухвалення рішення КС, може стати інструментарієм для усунення парламенту. Згодом, звичайно.

Вікторія СВІТЛАНОВА

Скільки наших за кордоном?

Учора на черговому засіданні Центрибюрокомісії за запитанням прозувати першим заступником міністра закордонних справ України Володимиром Халодієм, який брав участь у засіданні, повідомив, що нині за кордоном мешкає 110 тисяч громадян України, з них на консульському обліку — тобто тих, хто виїхав, але ще не одержав інішого громадянства, — перебуває 90 тис. осіб.

Дипломатичні представництва України у 55 країнах світу, де зайнята 1000 працівників.

Як свідчать попередні практичні, у виборів за кордоном бере участь не більше 4—4,5 тис. виборців, з оглядом на те, що працівників дипломатичних представництв та членів їхніх родин.

Інформація Володимира Халодія насторожила Центрибюрокомісію: незважаючи на досвід минулого, тудишні роботи, щоб громадяни України за кордоном мали можливість проголосувати.

У зв'язку з цим при закордонних представництвах України утворено 65 виборчих ділянок. Міністерству закордонних справ доведено якнайшвидше уточнити списки виборців та забезпечити виборчі ділянки усім необхідним.

Витрати в сумі 90 тис. доларів, які, за попередніми розрахунками МЗС, необхідні для виборів за кордоном, Михайло Рабєць порівняв з витратами на вибори, на яких чинилися штрафи. За кордоном одного виборця на виборчих ділянках буде витрачено приблизно 2 долари. З цього і треба виходити — звичайно, врахувавши певну інфляцію. За кордоном виборчі ділянки включили до виборчого округу № 223 м. Києва.

З обговореного питання Центрибюрокомісія затвердила відповідну постанову. Центральна виборча комісія також прийняла протокольні рішення, якими дозволяється використати списки виборців з виборів народних депутатів України у березня 1998 року для проведення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим. Були розглянуті й інші питання.

Людмила КАРАСЕНКО.

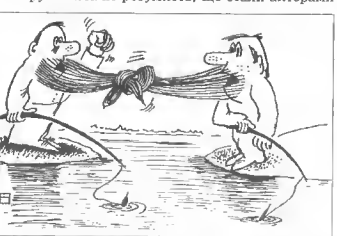
Ще не встигли зажадати реєстрації виборців?

Після телешоу «5 на 5» («Прогресивні соціалісти» проти партії «Реформи і порядок»)

Спочатку були квіти, а в кінці — поцілунки. Точніше, прачки. І між ними — пуста словесна перепалка по-різному відомої електорату парламентських та громадських діячів.

Взагалі, називати почитує й побачене словесно перепалкою, мабуть, знайдуть лагідні називачі. Алже в ефірі лунали слова «негідники», «хамів», «злочинці», «діти поліції та бандерівців», погрози відправити всіх за в'язниці грати туди.

І телегидачі — електорат майбутніх виборів — мимовільно запитували себе: «Невже автори телешоу заради цього збирали аудиторію, чи витратили значні кошти? А учасники так званого шоу — вистави розважально-естрадного жанру — хіба не розуміють, що стали акторами

театру маріонеток, ляльками, яких за ниточки схиляють ті, хто сидить наверху?»

Проте, як прозвучало в інтерв'ю цього передвиборчого дня (так завжди це буває) записки, які кажуть, за кадром. Але вуха в них виявилися такими довгими, що сховати їх не вдалося. Так Гроднянський з холодною байдужістю в відказав, звертаючись до глядачів, що його завдання «показати тих політиків, які винаймають до 50 мільйонів».

Справді — коридор, справді — тореадори... Не випадково ж учасників псевдошного відгукориди від публіки металевим сіткою.

Проте в кожного виборчого округу є ж свої конкретні програми, а якіми вони йдуть до народу. Очевидно, багато в них і корисного, й потрібного. Та все це залишилося поза увагою ведучих В. Пиховіка та М. Вересія. Перегляд телевізійного запису показує, що ведучі не тільки не знають, що відбувається, але й не хочуть знати. Невже, щоб дискредитувати парламентські вибори, формувати в телеаудиторії упереджене ставлення до майбутнього складу Верховної Ради?

Не випадково квізашоу закінчилося анонсом, який емблематично поєднує обидва ведучі, звертаючись до прогресивних соціалістів та членів партії «Реформи і порядок».

— Ви дуже схожі. На ті Вітрекно існує Пашенік, як ті Пашенік — Вітрекно. Ви дуже схожі.

Р. С. Невже серед виборчих блогів не знайдеться жодного, хто кине ривачик «тореадори» й відмовиться від участі в балагані сморохорів?

Віталій АБЛЮШОВ,
Мал. Анастасія АНДРЕЄВА.

Славним жінкам України!

Дорогі наші подруги, матері, бабусі, доньки! Ви — найкращі жінки нашої України. Ви — її життя, союзна і майбутня.

Ми знаємо, як скромно переважає більшість із Вас жінок у Бюро, в Раді, в Верховній Раді. Вас Бог й не помітив, бо ні в чому було відзначити. У сім'ях — невелико, злини обиди, майбутній діти не забезпечено. Важко й безпроботно на душі.

Це — ганьба для України, яку нинішньому режимові не сподобувати ніколи.

Жінки України, Ви заслуговуєте на значно кращу долю. Ви заслуговуєте, щоб життя посміхалося Вам, щоб навколо вас родинний зашпонок, поклоніння чоловіків, щастя, радість дітей. Ви заслуговуєте на краще життя, ніж теперішнє.

Своїм політичним кар'єри, реалізації всіх Ваших планів у родинному і громадському житті. Ми, партія «Всеукраїнське об'єднання «Громада», в разі перемоги на виборах 29 березня 1998 року, або й раніше, обов'язково зробимо краще, аби і у Вас були власні можливості для власного життя, і в чоловіків були можливості належно служити Вам.

Державі, суспільству мають ставитися до Вас як до найвищої цінності. Разом з «Громадою» Ви цього досягнете.

Вітаємо Вас з весною, яка має змінити Вашу долю! Зробіть для цього перший крок уже з березні — прийдіть на вибори і проголосуйте за «Громаду».

Майбутню залежить від кожної з Вас!

З любов'ю і пошаною
партія «Всеукраїнське об'єднання «Громада».

У номер

Київ

Жінка завжди має рацію...

XX століття неарма називають жіночим — прокраїни половини людства не соромиться відстоювати свої права. Проте, як вирішили українські та польські ділакові на зустрічі в редакції столичного журналу «Жінка», робити це краще спільно.

На лунку депутатського сесійного залу Дмитрия Ванька, українсько-польські співпрацівники жіночій проблемі. До того ж, за спостереженнями політиків, різномісний українсько-польський організації поки що, на жаль, немає жодної жінки...

Натомість міжнародна конференція, присвячена правам жінок країн Центральної та Східної Європи (яона має відбутися наприкінці березня у Варшаві), поспіряє реалізації багатьох цих. Про бажання взяти участь у зібранні заявили жіноцтво держав Прибалтики, Чехії, Угорщини, Румунії, Болгарії та інших країн.

Одеса

І композитори «людиною року» бувають

Обласна організація Співки журналістів України та редакція журналу-бюлетеня «Одеський міський прес-центр» вперше провели в Одесі конкурс «Людина року», взявши за основу «найбільш позитивний особистий внесок в життя міста». Переможцем стала композитор, доцент Одеської консерваторії Кармеліт Коліченко. Ваканс навіть перелічили ініціалів і провели нею культурно-мистецькі акції для мешканців міста і його гостей. Найпомітніша — фестиваль «Два дні і дві ночі нові музики», якому взяли участь музиканти багатьох країн світу.

Миколаїв

А «Зоря» проти течії

Нині, коли промислові підприємства прагнуть поборити об'єкти так званого соціалістичного, переладують їх на баланси місцевих органів влади. ВО «Зоря» крокує в протилежному напрямку: воно якосило до своєрідного медико-санітарного центру, котрий досі належає міжквартальному в дельтальній животної. Керівництво «Зорі» вважає, що в результаті підприємство не тільки не потерпить, навпаки, матиме зиск. Бо медико-санітарний центр (як назвали цей підрозділ) значно поліпшить надання медичних послуг працівникам об'єднання, активізує профілактику захворювань, попередження травм тощо. Ож, знизиться невдалий на роботу через хвороби й травматизм, люди не витратять часу на відвідини місць поліклінік.

Херсон

От що життєдайний томат робить

Своєрідний переробний сезон почався в АТ «Херсонський консервний комбінат» задовго до збирання врожаю. Тут нині випускають розфасований у скляні банки європейського зразка напій «Мері» з томатної пасти, криліної меси, інших інгредієнтів. Перелік підприємств на виготовлення продукції в європейських дає можливість запровадити Херсонському заводу експортів, який постачає тару виробникам консервів.

Олег ВІДЛУРОС, член-кореспондент НАН України

РЯТІВНИЙ КІЛЬ

Видання тижня

У мене в руках щойно видана книжка «Основні напрями удосконалення системи оподаткування в Україні» (Київ, 1998 рік). Її автори — Ю. Тимошенко і О. Турчинов — професійно чітко і зрозуміло викладають позицію з цього питання опозиційної Кабінету Міністрів України щодо об'єднання «Громада». Можна в якихось дрібницях і не погоджуватися, сперечатися з авторами, та було б справедливо, те, що вони пропонують справді оригінальну, великим переконалим у величій сутності концепції радикального подолання реформи, ніяких сумнівів не викликає.

Ким має бути для держави платник податків? Червоною ниткою авторів проходить у своїй праці головну і, либонь, незаперечну думку: платник податків має бути для держави таким собі самоодплатним, скрізь і завжди переслідуючим підприємником, а шановним партнером держави, чи поділяє з нею турботу про країну і добробут народу.

Що для цього потрібно? На це не дуже просте запитання вичерпно відповіли автори згаданої вище книги. Немає, очевидно, сенсу переповняти концептуальні положення розробленої і запропонованої авторами нової

системи оподаткування в Україні — для цього радимо уважно, не поспішаючи прочитати їхню працю в оригіналі. Запропонована податкова концепція так зважено, чітко й дохідливо викладена, так переконливо і всебічно ґрунтовно, що її, на нашу думку, цілком можна заохотити до розгляду унікальних, справді новаторських явищ в економічному побудові країни. Насамперед додам, до речі, що концепцію покладено в основу Податкового кодексу України, проект якого розробила група фахівців під керівництвом тих самих авторів — Ю. Тимошенка і О. Турчинова.

Нарешті в Україні з'явився професійний податковий інтелектуал, яка змала кинути виклик рутинному підходу «плави за течією», яка піднялася вище цього підходу запропонувала реальний шлях виходу з кризи.

Михайло ЛІВАНОВСЬКИЙ, «Голос України»

Конкурс тижня

Вчитель — це звучить гордо

Закінчився суперфінал другого туру ІІ Всеукраїнського конкурсу «Вчитель року-98», організатор якого — Головне управління освіти м. Києва. За почесне звання змагалися викладачі «ІІІ» шкіль та підлеглих за фахом: початкові класи, українська література, хімія, історія, трудове навчання. Журі визначило переможцем Пилипчука Тетяну Едуардівну, Доленко Людмилу Олександрівну, Вест Світлану Олександрівну, Богданову Олену Федорівну та Одищену Ніну Вікторівну.

Мета конкурсу — заохотити працьовитих освітян шукати нові методи навчання та підняти престиж професії. Переможцям вручають грошові премії, цінні подарунки та путівки в санаторії за вибором.

Спростування тижня

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Було б смішно, якби не так брудно...

У номері від 10 лютого газета «Всеукраїнський економіст» опублікувала замітку «Журналіст «Голоса України» постраждала за непотрібних убєдженях», де йшлося про те, що під час підготовки була обласного суду майор мільції Павло Барияцький викручував емпіричній бронетехніці Ксенія Нестеренко руху й оголосив людям, що затримав чиганку-аждолюку.

Прочитавши япання, я спочатку не мала навіть братися за перо й сміялася, відповідаючи на дзвінки колег. Казала їм, що привізе Нестеренку не в моїм геведі і що захищати від посягань. Але друковане слово почало облігати брудними подорожницями...

Нагядую, що в редакції газети «Голос України» якоїсь не працювала Ксенія Нестеренко, а її подруга, член кореспондентів газети «Голос України» у Львівській області — Оксана Теленч.

Справа тижня

Після 3-річного перебування в слідчому ізоляторі та біжачих як півторачасного розгляду порушеної проти нього справи в Одеському обласному суді колегіальної голова правління АКБ «Нора-банк» Валерій Перінов змінив під заставу в 21 тисячу гривень. На прес-конференції, яку провів підсудний, він заявив, що його справа не так кримінальна, як політична, адже слідчі постійно вимагали від нього дати компрометуючі свідчення проти Голови Верховної Ради України Олександра Мороза. Якому він, Перінов, брудно просперія в одеських хабара. Але все це, якразався В. Перінов, чистою водою провокація. Не раз наголошував на тому самому й інших підсудний у цій справі — колишній радник Голови Верховної Ради Віктор Боженько. Він, якразався, промовляв, що Валерій Перінов певний у своїй безвинності, зареєструвався кандидатом у депутати до Одеської міської ради. Він — член партії ВО «Громада».

Сергій ВІЛАД, журналіст

Пролес... пришов, або Дешо про психологію «базарного» клієнта

Коментар тижня

ОДНОГО й того ж людина бачишся в прес-конференції, як заслуговує на увагу ас, як грошак, як держави, бо і голова правління Нацбанку Віктор Ющенко, і Президент України Леонід Кучма вели мовчаво про ціну доларів і народу до їх політиків.

Віктор Ющенко поінформував журналістів: він не бачить нічого страшного в тому, що гривня протягом останніх шести місяців девальмувала на 6,6 відсотка. Додамо, дебільшого — за останні два місяці. Справді, якщо порівнювати наші темпи падіння ціни на гроші, скажімо, з японською девальвацією, виняток фінансової кризи девальвація ситуація 70 відсотків, наша гривня має

пристойний вигляд. Проте головний банкір цього року не приховував, що Україна перебуває нині в епіцентрі фінансової кризи. І тому, хто йде на базар, одна психологія, у того, хто йде за базару, — інша», — резюмує Віктор Ющенко. При цьому він має на увазі шлу низку чинників, які вплинули на падіння гривні протягом січня—лютого. По-перше, нездовільна макроекономічна ситуація, спричинена скороченням ВВП, інертністю на «базарі» цінних паперів нерезидентів, які донедавна купували зміню валютний курс. По-друге, власний протест проти базарної політики під час формування валютних резервів, пропозиції фінансового і валютного ринків, розміщення єврооблігацій тощо. Як з цих чинників, звісно, — тема окремої розмови, тож зосередимо увагу читачів лише на окремих аспектах.

Навесні макрорпани переходять у піке

У бюджеті коштів фінансової немає. Новому парламенту, очевидно, запропонують офіційно затвердити його дефіцит на рівні 2,5 відсотка від рівня ВВП, проте вже тепер ясно, що плани ці нереальні. Бо не побудується скорочення цього самого ВВП і перервирати бюджетних коштів у першому кварталі. Не допоможе навіть скасування біржових аукціонів, поновити на підтримку реформаторських змін. Віктор Ющенко поспішно не спекулювати на привабливих кредиторах, то й не було. Проте зауважимо, що вартість тільки однієї угоди з розміщенням ОВДП та залозити на міжбанківському ринку саме і з такою ціною, яку державі сподіється за неї нерезидентів з фондового ринку. А це ціна майже шість відсотків. У лютому в Україні надійшло \$ 418 млн. від розміщення єврооблігацій. Як зазначають експерти, їх вистачить на 5—7 тижнів валютних інтервенцій. Віктор Ющенко має достатні валютні резерви для того, щоб до виборів не допустити обвалу валютного ринку. Якщо врахувати, що в Україні придбуть якісь валютні під МВФ, Світового банку та власне уряду США (\$225 млн.), то, мовляв, найбільш з мільярд. Проте цілком очевидно, що це об'єм сміху, якразався на суму запозичених коштів. І може дивно, до того, що Віктор Ющенко побоюється найбільше, — обвалу ціни на товари споживчого ринку.

Мільярд не гроші для кандидатів

Утім, один мільярд доларів — не неабиякі гроші, котрі країна не стоїть наперекір виборцям, аби вибори відбулися. Для кандидатів партійників, дозовольно-борна колотина обидеться електорату прийнятні в \$ 700 млн. Звісно, левова частка цих грошей вийде з банківських рахунків, а не з кишеней киянського обігу, а це, якразався, за дзвінками банківських установ. Та, власне, вже вийшла, про що свідчить відсутність комерційних банків під час торгів з дуже привабливими цінніми паперами Мінфіну. Немає покушту — немає грошей.

Протягом перших двох місяців року Україна не провела жодного приватизаційного конкурсу за продажу пакетів акцій великих підприємств. І не треба вже сміятися на заборону парламенту, бо, здається, процес... прийшов. І виконавча влада сьогодні більше зацікавлена в некомерційних конкурсах під інвестиційні зобов'язання стратегічних інвесторів, ніж у тому, щоб приватизація відбувалася за гроші, але на рівних умовах, на конкурсах, але відкритих на народ.

Голова правління Нацбанку се добре розуміє. Неларва він відмовляється від «базарної» психології, коли заважає їй в подальшому фондовий ринок вже не матиме вирівнювального впливу на курсування валют. І тим самим ніби відмовляється се від чогось, про що перед виборами не скаже.

Такі і зні зції!

Чи є тут політичне підґрунтя?

26 ЛЮТОГО у нашій газеті було надруковано редакційну коломні під назвою «Тарашанське протистояння». Нагадаю коротко його зміст і хроніку.

На сесії Тарашанської районної ради, розглядаючи питання про корективні виконання бюджету за 1997 рік, депутати вирішили за довільно до порядку денного на наступній сесії включити звіт голови районної держадміністрації. Однак він не прибув, а до цього рішення. Натомість запропонував проєкти сесії за іншим сценарієм і в інші строки. У відповідь сесія висловила недовіру голові районної держадміністрації. Відповіле подання надіслав Пресидент І. Кучма. За ним право вирішувати — звітники чи взяти під захист «своє людину» в Тараші.

Із справних витоків протистояння? Спробуємо розібратися. Причини конфліктної ситуації голова районної держадміністрації Володимир Шостака пов'язав так:

«Ми зустрілися з головою керівництва райради, насамперед Василем Сільченком, і зрозуміли, що готується питання про недовіру райдержадміністрації. А мій звіт на сесії — то лише прикраса...»

Зрозуміло, такі сценарії не влаштував ні В. Шостака, ні його заступників. Порадників, яких виробили свої зацікавлені. Головою райради Г. Качану було направлено офіційне рішення райдержадміністрації. Текст його оприлюднено у газеті «Тарашан-

ський край» та «Поступи». У рішенні, зокрема, зазначалося: «У зв'язку з закінченням строку повноважень» ініціювати новий скликання райради пропонуємо на цій сесії прозвітувати перед депутатами та виборцями про роботу голови ради та головам постійних комісій за період їх повноважень. Заважками на виконання, районна держадміністрація буде звітувати разом із поданням районного бюджету на 1998 рік новообраному складу райради».

Оце й були аргументи районної держадміністрації, щоб не звітники на сесії райради. Однак контрфінанс все ж не вдалося. 24 лютого сесія райради через неможливість держадміністрації зняти з порядку денного його звіт. Натомість відкритим голосуванням внесла питання про недовіру особисті В. Шостака.

Із протоколу сесії видно, що рішення було прийнято не за більшістю показників районних організацій, ніж у 1996 році. Наволилися факти невиваженого втручання адміністрації в організацію виборчого процесу до місцевих рад. До того ж, службові особи держадміністрації, вказували депутатам, на яких керівників підприємств району та голів рад чинили тиск з метою при-

мусити їх зняти свої кандидатури на виборок до місцевих рад.

При особистій зустрічі В. Шостака закинув на адресу нашої газети: перш ніж публікувати матеріал, треба було на місці в усюму розібратися. Щодо протистояння, то, за його словами, неслось «нагання» обставини на політичній основі».

Категорично заперечував він факти тиску на керівників господарств та голів місцевих рад з метою змусити їх зняти свої кандидатури на виборки:

«Жоного такого факту я не знаю! Це просто безісідні спроби твердження. Відповідально заявляю: нікого тиску не було. Це все ідулмане...»

Його опоненти протидіють йому факти. Голова правління акціонерного товариства «Тарашанське РПТ» Микола Грищенко розповів, що йому особисто довелось витримати тиск і тривалий тиск службовців райдержадміністрації. Метою було змусити його відмовитись від посади голови правління РПТ. Апогеем тиску досі у хол підготовки й проведення звітно-виборчих акцій акціонерного товариства. Однак колектив, який ірритує своєму керівнику, зумів відстояти його.

Щодо виборів і ситуації навколо них, то я зустрічався з багатьма головами сільських рад і сіл, — продовжував розповідь М. Грищенко. — Вони

кажуть, що на них тисли держадміністрація. Заявляють про несправно, розуміючи, однак, що застра треба було говорити про це на повний голос...»

Схоже, у Тараші почав діяти принцип: не «розуміючи» нехай тиснуть. — Іпотвний заву про «добровільні» звільнення. На це вказує ситуація, про яку не побоявся розповісти голова села Велика Березівка Борис Тарас: «Відповідно до 2-го роз'яснення райдержадміністрації зателефонувавши, мені належить завтра з'явитися до голови Шостака разом з головою нашого КСП. Наступного дня приїхати на виклик. У кабінеті Шостака відбулася спочатку розмова про справу у господарстві, а потім Шостака запропонував мені зняти з'яву і залишити посаду голови села. Я заперечив, сказав, що так не можна так вимагати? Моя посада — виборна. Не виявлять мені люди довіри — піду, але не за званню».

Шостака виклав і запропонував кілька варіантів: я залишаю посаду голови села і перекладу працювати заступником голови КСП, а нинішній заступник посиде моє місце. Я знов кажу: про перестановки можлив, але не так. Тимчасово було говорити лише після виборів. На що Володимир Володимирович відповів: — тоді вже буде пізно, краще зняти з'яву зараз. Що він мав на увазі, коли казав «було пізно», не знаю. Але застереження так прозвучало...

З наведених фактів напрошуються певні висновки. Перший і, напевне, основний, — наслідок «протистояння» стало ще одним переконливим свідченням ігнорування виконавчим структурним самоврядуванням органів. І

не лише, так би мовити, на тарашанському рівні. А й на рівні голови держадміністрації, підписую закон про місцеві адміністрації, незважаючи на те, що законодавці вже кілька разів додали вето Президента на цей закон. Адміністрації районного рівня, відстежуючи погляди голови держадміністрації в Києві, в Ялті, і собі дозволяють обмеження самоврядування в Києві, в Ялті, і собі дозволяють тиску на ради. А то й відмовляються з'явитися перед сесією. Знову-таки, мабуть, беруть приклад із Президента, який так і не оповідався до сіл нинішні скориювання Верховної Ради шпінкороною доповіддю...

Хто тут правий, а хто виний — розсудить час і народ у ході виборів. Не остання роль належить і Президенту України, рішення якого щодо В. Шостаки, як вважаю, хто є хто і хто чого прагне.

ВІД РЕДАКЦІЇ. У зв'язку з порушенням районною держадміністрацією статті 118 ма 199 Конституції України про підвідомчість на підкортовість радам у частині повноважень, делегованих районною радою, а також пункту 1 статті 72-3 закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», XVI сесія Тарашанської районної ради двома третинами голосів висловила недовіру голові Тарашанської районної держадміністрації В. В. Шостакі. Президент України має на прийняті рішення — звільнити з посади чи взяти під захист «своє людину» в Тараші. Стаття 118 Конституції гласить однозначно: у такому разі звільнення обов'язкове! Але є ще й особиста позиція. Що візьме гору?

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 21 Закону України

«Про пенсійне забезпечення»

Верховна Рада України постановляє:

1. Частиною першою статті 21 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 3, ст.10) доповнити пунктом «в» такого змісту: «в) пенсію за особисті заслуги перед державою, визначену законодавством колишнього Союзу РСР право на надбавку до пенсії за роботу після досягнення пенсійного віку, — в розмірі 10 процентів основної пенсії за кожний повний рік роботи після призначення пенсії, але не більше 40 процентів».

2. Цей закон набирає чинності з 1 лютого 1998 року.

Президент України І. КУЧМА.
м. Київ, 11 лютого 1998 року.
№ 112/98-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Закону України

«Про пенсійне забезпечення»

Верховна Рада України постановляє:

Доповнити розділ II «Прийняте положення Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 45, ст.283) п'ятий пункт 2 новим пунктом 3 такого змісту:

3. До внесення законодавчих змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення» військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ зазначеного порядку виключення єдиним законодавством (процесуального забезпечення) для обчислення пенсій військовослужбовцям строкової служби та членам їх сімей, що діяв до набрання чинності цим Законом.

У зв'язку з чим пункти 3 і 4 вказаних відповідей пунктів 4 і 5.

Президент України І. КУЧМА.
м. Київ, 13 лютого 1998 року.
№ 132/98-ВР.

Згідно з Роз'ясненням Верховної Ради України, закон та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 28, ст.131; 1997 р., № 15, ст.116, № 34, ст.211) такі зміни:

1. У статті 1 шифри та слова

«22,08 (10)000 (Складові спиртові

напівфабрикати, які

використовуються

для виготовлення

напівфабрикатів, які

використовуються

для виготовлення

спирту, коньяку, інших

тилькі спирт

коньячний (з ураху-

ванням статті 5

цього Закону)

2. Статтю 4 викласти в такій редакції:

«4. Встановити на спирт етиловий, що використовується

визначеним

товаровиробничими

для виготовлення вибухо-

вихових речовин, парфумів та напівфабрикатів: спиртованих со-

ків, морозів, коньяку, які

використовуються

для виготовлення

спирту, коньяку, інших

тилькі спирт

коньячний (з ураху-

ванням статті 5

цього Закону)

3. Статтю 5 викласти в такій редакції:

«5. Тимчасово до 1 січня 2000 року звільнити від сплати

ввізного мита на спирт коньячний, що ввозиться на митну те-

ресторію України агітационним підприємствами для вироб-

ництва коньяку на власних виробничих потужностях.

Перелік зазначених підприємств затверджується Кабінетом

Міністрів України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України І. КУЧМА

м. Київ, 12 лютого 1998 року.

№ 121/98-ВР.

Згідно з Роз'ясненням Верховної Ради України, закон та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Про внесення змін до деяких законів України щодо державного регулювання виробництва і реалізації спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до деяких законів України такі зміни:

2. Статтю 18 Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоїми та тютюновими виробами» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст.343) доповнити новим абзацом першого пункту такого змісту:

«Тимчасово до 1 січня 2000 року звільнити ввізнийні підприємства — виробни-

ки шампанського і коньяку від сплати за спеціальні дозволи на право вве-

зати шампанських і коньячних винами-

теріалів, спирту коньячного, які ввозяться

для виробництва шампанського і коньяку

на власних виробничих потужностях.

До 1 січня 1999 року надати виробни-

кам алкогольних напоїв та тютюнових

виробів можливість використати існуючі

етиловий та пакувальні матеріали та

принести реквізити етикеток та паку-

вальних матеріалів у відповідності з

вимогами статті 11 цього Закону.

На статті 11 в частині щодо нанесення

пачки тютюнових виробів позначення

спиртових напоїв смолу і пікнотину в оди-

нний продукт застосовується з 1 січня

1999 року».

У зв'язку з чим частину першу вкази-

ти частину четвертою.

2. Абзаці другий, третій і четвертий

розділу Закону України «Про внесення

змін до Закону України «Про державне

регулювання виробництва і торгівлі

спиртом етиловим, коньячним і пло-

довим, алкогольними напоїми та тютю-

новими виробами» (Відомості Верховної

Ради України, 1997 р., № 45, ст.286) вик-

лючити.

3. Абзаці п'ятий та шостий частини

четвертої статті 4 Закону України «Про

підприємництво» (Відомості Верховної

Ради України, 1991 р., № 14, ст.168) із

змінням, внесеним Законом України від

23 грудня 1997 року, викласти в такій ре-

дакції:

«...виготовлення пива, а також виготов-

лення та реалізація алкогольних напоїв,

спирту етилового, коньячного і плодового,

виготовлення та реалізація тютюнових

виробів».

II. Цей Закон набирає чинності з дня

його опублікування.

Президент України І. КУЧМА.

м. Київ, 12 лютого 1998 року.

№ 122/98-ВР.

Зірвати пластир одним рухом

(Початок на 1-й стор.)

Водночас Україна, ймовірно, нестиме фінансову відповідальність перед російською стороною, оскільки бачи нашу участь контракт на будівництво АЕС під загрозою. Хоча Президент Леонід Кучма і висловив впевненість, що в РФ швидко можуть побудувати ці турбіни самі, однак є й інші думки: США саме тому й тиснуть впродовж року на Україну, бо хотіли «розв'язати» проект побудови АЕС в Ірані, пообіцявши, що на станції проведуть ядерні дослідження.

Другим важливим результатом візиту пані Олбрайт стала підтримка Вашингтонського прагнення України якнайшвидше приєднатися до режиму контролю за ракетними технологіями (КРПТ), що надало б кращі першанги необхідних можливостей у комерційних космічних проєктах. Досі Сполучені Штати обіцяли свою підтримку Україні у приєднанні до КРПТ в обмін на нашу відмову від оперативно-тактичної зброї. Нині оголошено, що США прагнуть бачити нас у КРПТ, але на запитання журналістів про зброю конкретної відповіді не прозвучало.

Обговорювався під час візиту і стан інвестиційного клімату в Україні. Зокрема, пані Олбрайт наголосила: «Розглядаючи процес реформування економіки — це все одно, що повільно відлипати пластир з рани». Америка, звісно, готова підтримувати нашу державу на її шляху реформи, але «інвестори не вкладають кошти в стратегічних партнерів, а вкладають кошти туди, де їм вигідніше». Держсекретар висловила сподівання, що Україна розв'яже всі проблеми, які спіткали тут американських інвесторів, до кінця квітня. Саме в цей час Маллен Олбрайт висувати перед конгресом і доповідь, на основі якої парламент США вирішуватиме, чи надавати нам повністю допомогу на 1998 рік.

І наостанок про вибори в нашій державі. Пані Олбрайт заявила, що США не підтримують жодного кандидата: «Це не хвилює політику, а не особистість». Водночас у Вашингтоні висловлюють занепокоєння щодо свободи слова в Україні. Як наголосила держсекретар, для США найважливіше, щоб політична діяльність була незалежна преси.

Щодо подальших американсько-українських політичних зустрічей американська гостя повідомила: цього року в Києві відбувається чергове засідання міждержавної комісії «Кучма-Гор» на найвищому рівні.

Назів БЕДРИЧУК.

Соня Ганді вступає у велику гру

ВІНДІ приймають позачергові парламентські вибори. Іх результати мають бути відповідні на запитання, що хвилює майже мільярд мешканців цієї країни: які політичні партії буде довірено керувати Індією на порозі ХХІ століття, якою державою республіка вступатиме у нове тисячоліття?

Підсумки виборів, у яких, як очікується, візьмуть участь 600 млн. індійців, що мають право голосу, стануть відомі до 9 березня, коли має завершитися підрахунок голосів. А до цього чотири етапи голосування відбуваються в різних регіонах країни, де створено 540 виборчих дільниць за кількістю місць у нижній палаті парламенту.

За мандати депутатів вищого законодавчого органу республіки боротимуться майже 4,7 тис. представників різних політичних партій і незалежні кандидати.

Під час першої стадії виборів голосування відбулося в Делі, а також ще в 15 штатах і чотирьох союзних територіях республіки. Таким чином, там уже обрано приблизно половину нового складу вищого законодавчого органу Індії.

Останніми днями перед початком голосування незвичайної гострої боротьби за вибори кампанія основних претендентів на перемогу в голосуванні. Це — найстаріша в республіці партія Індійської національної конгресу, що висловлює інтереси індуїстської частини населення Індії, головна опозиція Бхарат джаната парті, а також альянс 14 регіональних, центристських та лівих партій — Об'єднаний фронт, що перебував при владі до виборів.

У передвиборній кампанії кон-

гресистів брада участь паліація за народженням Соня Ганді, двохразово загинувшої від рук терористів — колишньої індійської прем'єр-міністра Раджівя Ганді. Її вступ у велику політику і те, що керівництво Конгресу (І) навіть прокуре її на місце перм'єр-міністра Індії, надало особливий нахвалу партії до виборів і викликало додатковий інтерес громадян країни до їх майбутніх результатів.

Соні Ганді 51 рік і трагедія її сім'ї не могла не накладати свій відбиток на долю цієї жінки. Коли не їй, тож втрачати довіру і чоловіка, знати гірку шину політичної кар'єри. Однак Соня Ганді, що тричі до цього зазнавала втрати, вирішила ас-таки вийти на політичну сцену Індії.

В Радживом Ганді Соня — дочка віце-прем'єр-міністра індійського — по знайомству в Оксфордському університеті, де вона вивчала англійську, а майбутній прем'єр-міністр тогочасно одержав диплом інженера. Як справжній свекруха, Індра Ганді до того не могла змиритися з вибором сина, але, оскільки особливих надій на його політичне майбутнє ніколи не покладала, згінтигив серце вивила невістку з Італії. Основну ставку «залізна Індра» робила на свого молодшого сина. Саме в ньому вона бачила свого наступника. На жаль, доля жорстоко повила з нею — молодший син прем'єр-міністра загинув в авіа-катастрофі. За деяких час Раджив і дружинку повернувся на батьківщину, щоб підтримати матір, а 1986 року Соня взяла індійське громадянство.

Ставши дівочею, Соня Ганді мала шість років життя поза сім'єю, довго вчилася, працювала фотомоделлю і північних овеї. І лише потім зосередилася підготувати знаменитого клану Ганді, але вона була тверда у своєму рішенні не займатися політикою. Можливо, не казали, що саме вплинуло на її рішення продовжити традиції сім'ї.

Не треба бути великим астрономом, щоб прокувати цій жінці неслухняний шлях на тому терені, котрий вона обрала. Так, су-перники ІНХ на виборах — права індуїстська партія Бхарат джаната парті — вже згинувають! да Соню Ганді у висхідному патріотизмі у інших гріхах, пов'язаних з її індійським походженням. Чи готова вона продовжити справу своєї сім'ї або її зламає — покаже час. А нині Соня Ганді знову виступає символічній індійців, з'являючись поєднує у традиційному сарі та звертаючись до людей на хінді...

Яна СТАДІЛЬНА (за матеріалами зарубіжної преси)

Р. С. Копи матеріал готувався до друку, зарубіжні інформагентства передали повідомлення, на Соню Ганді не можна вважати айдиром. Річ у тому, що за кілька годин до приїзду вона Раджива Ганді до індійського міста Бістпура для участі у передвиборній мітинзі Індійського національного конгресу. Індія знайшла групу невідомого, при якому була карта з детальним маршрутом руху Соні по місту. На карті було відзначено місця для закладання динаміту...

Що це — загроза смерті чи замах, що зрівняв з нерозумінням принцип? Кому заважає Соня Ганді, як стоїть лише біля підніжжя політичних сходів?

Останній

Не пали, бо програвеш

Всесвітня організація охорони здоров'я матеріально зацікавлена у зручності курців, які позбавляються зубної звички.

Зав'язим любителям шигарки варто лише 27 днів

утриматися від паління — і, вже можна взяти участь у лотерей. Призи обіймають найрізноманітніші: велосипеди, спортивні тренажери, безплатні обіди в ресторанах і гри. Кажуть, ця програма під назвою «Кинь пали і вигреш» вже набула значної популярності в латиноамериканській країні. Тютюнові фабрики в Уругвайі заанексировані: може, їм також випадує лотерея?

Анатолій МАРЦИНОВСКИЙ, Юрій ВЕНГЕРШ (фото) «Голос України»

Чому «Борисполи» не обличчя не гримують?

АЕРОПОРТИ приймають називати «поштовими аеропортами»: міста, області і країни. А реконструюючи кілька років тому кайські «поштові аеропорти» — себто «Борисполі» — хтось із ешкотованих чиновників назвав (з нагоди завершення реконструкції) навіть «обличчям»: чи то сподію, чи то в Україні — точно не пам'ятаю. Порівняння цілком доречне, адже перші ереспіа (а їх численні іноземні гості отримують саме в «Борисполі») найчастіше бувають найсильнішими і залишаються в пам'яті найдовше.

Та застать, з обличчям у «Борисполі» (а відтак і в Києві з Україною) аж ніяк не все гаразд. Ні, враження гостеві тут гарантують, особливо коли ви у нашій державі вперше. Але які враження?

Насамперед справжнє «фірмово-в'язаво» «Борисполі» можна вважати платні відвіди для багажу; аж 4 гривні за користування (!). Бує як заклад, це бориспольське «ноу-хау» справляє на людей враження не

монше, аніж, скажімо, монорельсовий поїзд, що курсує між (точніше — над) терміналами міжнародного аеропорту у Франківську на-Майні. Зрозуміло, що до «Борисполі» прибувають люди не найбільшій, але...

Навіщо ж ширити так відверто? Та враження не найкращі. Не перші. Бо після проходження паспортного контролю ви залиши двісті (у кращому випадку) стоїте (сидіти просто ніде) біля стрічки транспортера в очікуванні доглядання валу і з налізю, що вони виплинуть із бориспольського черева неукладженими. Хоча, якщо сумувати тут не дають. Хлопці з характерними короткими зачісками (без уні-форм, але, хоч як дивно, і не в спортивних костюмах) роблять у митній знів ще один доморощений бізнес: пропонують інтенсивно доглядати днів візок до митниці й пошприятити в оформленні багажу поза чергою. Звичайно, за гроші. «Мн маємо право... Мн тут працюємо... Спитайте у митників» — успішно парнувати «обличчя» нарівні з чергою гарячкову пропонується курці натовп. Враження не просто неприємне — таке, що притикує.

Окрім цього, жовних симптомів не викликають наявні таксисти. Покази прикордонних та митників (можє, зарплатню вісно не отримують) зустрічають гостей України безоглядним російською мовою. Ничого поточного у знанні її, звичайно, немає, але в «Борисполі» є спеціальні службовці — перші представники держави. Можливо (запінатися до митного та прикордонного керівництва), хоча б із цього міркування вони могли б спілкуватися державною мовою?

Хтось скаже, що це не так і не так, не варто уявляти. Але враження про країну формується перелесом з таких от побутових «дрібниць». І потім жовні високі промови й запевненні, що Україна — цивілізована європейська держава, яка крокує шляхом ринкових реформ, не зможе стерти побоченого й почитого в першій інстанції — «обличчя» столітньої «Борисполі». А відні цього похмурого обличчя дуже помітні.

Версаче та фіаско сумісні

НА СУМНІЙ ноті завершення офіційного розслідування у справі про вбивство знаменитого модельєра Джанні Версаче. Поліція американського міста Маямі-Біч змусила була визнати, що шийкамак і не пощастило знайти відповіді на основні запитання: «Чому було вбито «вишнього кур'єра»? хто вбивав, повідомляє ІТАР-ТАС».

Життя 50-річного Версаче обірвалося 15 липня минулого року на порозі власного особняка в Маямі-Біч: два професійні постріли в потилицю. Підозра відразу впала на 27-річного Елеса Кунєнена, коли свідки очевидні зовнішність убивця, який відносив версію про помсту хворого на СНІД свого коханця, серед яких, можливо, був і художник-модельєр. Але чи так це — до цього часу не відомо. Нинішній заар'юований на багату запитаний із собою у моту. Він застрелився за тиждень після сенсаційного вбивства. Що чини то пішовство головного підозрюваного на цей крок...

Поліцейські розсекретили більш як 900 сторінок матеріалів, що дають уяву про стиль життя Версаче та головного підозрюваного у його вбивстві Ендіро Кунєнена, а також про всі можливі версії злочину, що розроблялися слідчою групою під час найбільш в історії США опершії щодо вбивання злочинців.

Розсекрено також більш як одну тисячу фотографій щодо сім'ї Версаче. А насильницька смерть Джанні Версаче стала ще однією з нерозкритих «гучних» справ...

Христофор ГРУША.
Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото).
«Голос України»

Останній оплот нашої безкорисливості

Хоч би що там казали про внесок жінок у розбудову суспільства, але доводиться констатувати: цю повину людства ми цінуємо саме за те, що не надається для практичного вжитку й від чого нема анімаційної користі. От подобається вона нам, та й голи — а чому подобається, навіщо подобається, заради чого подобається і що, окрім клопоту, ми з цього маємо — хто знає?

Звісно, на конкурсах краси останнім часом трохи навчилися щось заробити, але це мізерно мало, бо на самому лиці Хрещатку можна за якихось півгодини побачити стільки красунь, що просто дивно — чому ми ще не стали найбагатшою у світі країною?

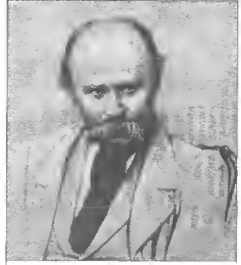
Є ще один вихід: ввести диференційований податок на красу. Бувайте певні, гроші до бюджету потечуть рікою, бо краса — це та прибуткова стаття, яку жодна жінка не приховуватиме від податківців. Правда, на цьому може розоритися друга половина нашої нації. Отож, поки що мідуватимемося на ній просто так, безкорисливо! Невідомо навіщо. Нам так подобається!

Вогдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Прийшов Шевченко до селянської хати

У СЕЛІ Буні Луцького району, що на Волині, є невеличкий старенький хатини жите Микола Павлович Куделя. Ветеран простітійаний року, великий колектор, збирач української Шевченківщини. Один з двох кімнат скромного памішкання господар відідав... Тарасові Шевченку. І створив перший на Волині, а можливо, і одиний у світі храм — музей «Кобзаря». Так, так, у цій селішній хатині 140 «Кобзарів», найстаріший з яких побачив світ 1867 року в друкарні Імператорської Академії наук Санкт-Петербургу. На стінах кімнати — портрети Тараса Шевченка, у книжкових шафах — понад 800 книг шевченківської літератури, сотні поштівок, значків, медалей, марок, експонатів... А на столі постоїть кімната — безліч листів, що надходять сюди з усього світу, де живуть українці. Сюди Микола Куделя знають далеко за межами України. Горік він удостоєний премії Всеукраїнського благодійного культурно-наукового Фонду імені Тараса Шевченка «В своїй хаті своя правда, і сила, і слава».

Т. Шевченко. Фото 1858—1860 pp.

обличчям до стіни та біли. Потім прихилила зміна. Перший слідчий змінив кайдани, а другий знову заковував, і так кожні чотири години вони мінялися ролями. Через три дні безперервного торгуня в впа на підлогу, втратили свідомість. Очевидці розповідали, що в цей час з вікна вірши Шевченка, але того не пам'ятаю. Тримали кайдани мене у тюрмі 22 дні.

У вересні 1940 року, через рік після «визволення» Волині Червоною армією, знову потрапив у каземати Луцької в'язниці, де майже протягом року мене мордували екаведисти. За те, що очолював у рідному селі «контрреволюційну» організацію «Прогісвіт», читав вірші Шевченка про «розвитку могилу». Того донос, що я викладав ретельно Мазепу... А 23 червня 1941 року, на другий день війни, всієї в'язниці майже п'ять тисяч — сталінські кати вигнали на повітряній тюрмі, де почалася кривава розправа. Без розстрілювали з кулеметів, закидали гранатами... Я дивом уцілів під трупами, які накрили мене. Кістки моїх побратимів так і лежать на місці смертної пекла «заправсавані» асфальтом...

Микола Павлович закривав очі. Права рука стискає палицю, а якою він сидіти вже не розлучається. Воліть ноги у колосі, ка, доються азики давай рани. Влітку 1947 року під час облоги знову потрапив до рук екаведистів. Спробував утікати... Отож одержав три кулі в праву ногу, одну — в ліву. І знову... Луцька тюрма. Жорстокі вироки: десять років каторжних робіт.

А ще раніше, в 1944 році, коли фронт докотився до нашого села, мене разом з іншими молодими людьми насильно вивезли до Німеччини, — продовжує розповідь Микола Павлович. Коли гітлерівський режим упав, я мав змогу податися на захід, як це зробило багато моїх земляків. Але не відчував за собою жодної вини. Не уявляв свого життя на чужині. Хворим повернувся додому, на місці рідної країни побачив руїни. Давалися дружини, що на мене вже поглядали екаведисти. Як за «пропагандистом українського буржуазного націоналізму». Майже два роки перебував у таборі. Там і втік. Втечеш. Жок у липні 1948 року і потрапив на Колими. І тут був із Шевченком. У найстрашніші хвилини рядки його поезії підтримували мене. Цим так само одержав рідний латин розвідальний почав зупинитися наді мною — примусуючи мене таякувати, обзивав бандерівцем. І я тоді почав читати вірші Шевченка. Я довго чини — утеш. «Кобзаря» знав напам'ять. Мої мучителі прихилили. А потім один із «авторитетів» мовив: «Теbrate втрутав Шевченку. Живий!»

Ці то білі обставини, ці то віки так до мене належали, але Микола Куделя народився того року, коли Україна відновила 100-річчя з дня народження Тараса Шевченка. А точніше — 10 березня 1914 року. І з того часу — все життя із Шевченком, з його безсмертним Словом.

Володимир облать.

Борзна — від старослов'янського «борзъ»

«Походження назв: поселення України»

АВТОР цієї книги, Адам Петрівна Коваль, — доктор філології, професор з трудових історичних наук, викладач стародавнього українського мови і написала підручник, який витримав при видавстві. Перу цієї авторки належать книжки «Науковий стиль української мови», «Структура тексту», «Культура діалогового мовлення» — теми трічі перевидачі, «Культура української мови» та ін. Окремо слід згадати книгу широкого відомі ті книжки, як «Правила слова», «Крилаті слова», «Життя і слова імена», «Слово про слово» та ін.

Нова книжка Адама Коваль — це розповідь про назви наших міст і сіл.

Насамперед, це відомості з географії. Їх небагато: назва поселення, його статус (місто, село, містечко, сільсько-године, область, назва річки, на якій його розташувати, розташування відносно інших географічних об'єктів.

Значно більше містяться в книжці займатися відомості з топоніміки (назва цієї науки складається з двох грецьких слів: «topos» — місце, «nimos» — частина «ім'я»). Наука ця вивчає географічні назви, точніше — походження, значення і написання власних географічних назв. Образно кажучи, топоніміка — це мова, образ, літопис землі; вона дуже давня, а історія її було закладено у Стародавньому Світі. Місце, то частина назва була настільки давньою, що встановити походження і значення їх було неможливо.

Часом не знаємо, чому те поселення назвали саме так, але при його називанні обов'язково існувала якась реальна підстава.

Наприклад: сьогодні для нас слово Борзна — це назва міста і річки, але назва непрозора, неясна. Виявляється, спочатку було названо річку за характером течії: вона була швидкою, а в стародавній слов'янській мові «швидкий» — борз; місто одержало назву від річки.

Приділяється увага в книжці й етимології назв поселень. Етимологія (від грецького етимос — «істна») — це галузь мовознавства, що вивчає першочинне значення, походження слова (у нашому випадку — це першочинне значення слів, які стали назвами поселень). Встановлюється таке значення слова назви через зіставлення його зі спорідненими словами в тіп самій мові або в споріднених мовах (наприклад: Київ — місто Київ, який — «напідня», «посох» майже в усіх слов'янських мовах).

Ми вже згадали географію, топоніміку та етимологію, з киміми тісно пов'язані назви поселень. Та не менш важливі тут історія та Завдання, до якого може бути спільного між певним відділом науково історичного минулого і сучасності в назвах поселень? А виявляється, що якраз сучасні досить точно можуть підказати нам час появи тієї чи іншої назви. Так, наприклад, суфікс -ів (-ів) історично датує до ХІІ століття. Місто Путиль заздалеки 1146 р., Радомисль — 1150 р.). В свою чергу, суфікс -ка проявляється у великій кількості назв, починаючи з ХVІ ст., а особливо на новозаселених землях (Напівля на Херсонщині, Новогород на Донщині, Максимів на Хмельниччині та ін.). І час появи, і характер назв не можна відірвати від обставин життя народу, від його історії.

Протягом довгих років, десятиліть, а то й століть частина назв зазнає змін (сорок років, коли село в одній назві поселення уже вийшло з ужитку, пристосовуючись до нових умов життя). Жителі Бринки на Луїтанщині, мабуть, цікаво було б довідатися, що назва їх міста утворена від слова дєбрі — «дерево, ліс» (як тепер і слова дєбрі не вживаємо, і дрімучі ліси не бачимо).

(Далі буде).

Сьогодні в Миколи Павловича — 13 років і 20 правників, котрі так само люблять Шевченка й Україну. До речі, один із портретів Кобзаря як прикрашають світлицю, імаювала друкаря Ніна: вона працює в місцевому радості художником. Вільністі руйніки, що тут висять, вишито теж озукми і правниками тієї людини з незвичайною долею.

Усе життя Миколи Куделя сповнене лицарської борні за Україну, за її Волю, її мову, за віще Шевченкове слово.

У березні 1999 року мене разом з іншими особистостями арештовувати і замишляють у належності до ОУН, підірвали польської державності, — пригадує ті далекі роки Микола Куделя.

Так я вперше потрапив у Луцьку тюрму, де слідчі дединажи (тюрма поліція. — Б. В.) заковували мої ноги в кайдани, ставили

—Юрій ІВАНЧЕНКО, завідувач редакції видавництва «Мистецтво»

Вічні принади давньої столиці

Біографія в книжці «Мистецтво стародавнього Галича» — понад тисячу років. Стільняк ж і П авторки, професору Прикарпатського університету імені В. Степаніка, заслуженої художниці України, кавалєрд мистецтв, наваства Михайлової Філоло. Саме йому судилося народитися у Крилосі (колишньому книжковому Галичі), а хаті, що стоїть на території книжково-художнього. Це вік часу знаходиться на горі до срібну гривну прикрасу, то склине намісто чи римську монету, майбутній учень вперше замислювався про минуле своєї батьківщини. То були його перші студії з археології, історії та мистецтва, котрі пізніше стали сенсом життя...

Ці книги, що неподалік вийшли у видавництві «Мистецтво», народжувалися довго й важко. Автор працював над нею понад п'ятнадцять років, били як п'ять років вона пролежала в різних видавництвах, аж поки не потрапила 1994 року а «Мистецтво»... І ось переклад на гарне видання ін-фоліо, оздоблене чотирма сотнями ілюстрацій. Вони засвідчують, Галич, давня столиця Галицько-Волинського князівства, у ХІІ ст. був одним з найважливіших центрів не лише України Русі, а й усієї Східної Європи.

Чим же аажлива понава такої книжки? До останнього часу доволі повно висвітлення вважалось мистецтво Києва, Чернігова, Новгороду, Володимирі, Суздаль. Порівняно з ними Галич залишався найменш дослідженим. За радянських часів історична археологія, мистецтвознавство працювали в рідній офіційній ідеологічній доктрині про єдину давньоруську народність. Силішими методами запроваджувалася штучна ідеї будівництва «нової історичної єдності», за якою слід було відмовитися від національних відмінностей, не сприяла появі групових робіт з історії та теорії мистецтва стародавнього Галича. І лише в нап час стала можливою поява праці, де зібрано й систематизовано найовішіші здобутки вчених ХІХ — ХХ століть.

Мистецтво стародавнього Галича розглядається Михайлом Філолом на тіп великої сукупності факторів архітектури, малярства, скульптури, книжкової мініатюри, гончарства, художнього металу тощо. Заповнивши своєю книгою історію прогалинку а науці, автор утврджує думку про неперервний розвиток культури на землях Галицько-Волинського князівства і в часи монголо-татарської напасті.

Мистецтво Галича, а також піп, стало значущим фактором продовження традицій минулого у творчості митців наступних століть.

Важливо й те, що ця чудова книга побачила світ до 1100-річчя Галича.

На знімку: професор Михайло Філол.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Один скаже, інший плаче...

Минулий тиждень пройшов під знаком європейського футболу. Відбулися перші чергові фінальні матчі кубків турніру.

Кубок УЕФА. Сенсация сталася в Амстердамі, де «Аякс» поступився московському «Спартаку» — 1:3. Утім, як розповіла мені наступного вечора в Турині під час матчу киян з «Ювентусом» російський колега Олександр Любимов, Мортенас (наставник амстердамців) у розмові не плав. Із ним він розмовляв ще напередодні матчу з москвичами. Тоді тренер казав, що длі його голови — національний чемпіонат, у якому «Аякс» лідирів і має перспектив потрапити до наступного розіграшу Ліги чемпіонів. За невдачі з росіянами, мовляв, його не каратимуть клубні бої, що він правдою є «Каміоні» якихось піратів...

«Атлетіко» (Іспанія) — «Астон Вілья» (Англія), 1:0.

«Ат мілья» (Італія) — «Шахтар» (Донецьк), 0:0. «Лацио» (Італія) — 1:0 та «Парма» (Італія) — «Осер» (Франція) — 1:0 вдалося поділитися по італійському телебаченню. У Турині, Господарі мали певну перевагу, але лише по разі їм вдалося замлати опір незгодливим: суперники. У першому викуді вибухнула індивідуальна майстерність Ромаріо, а в другому — французька оборона не втримала в'язку Казіарі.

Кубок кубків. «Родз» (Нідерланди) — «Венчеза» (Італія), 0:3. АСК (Греція) — «Локомотив» (Росія, Москва), 0:0. «Славя» (Чехія) — «Штутгарт» (Німеччина), 1:0. «Реал Бетіс» (Іспанія) — «Челсі» (Англія), 0:0.

Ліга чемпіонів. «Ювентус» (Італія) — «Динамо» (Україна), 1:1 (Індзга, 70' / Гусин, 57'). «Баварія» (Німеччина) — «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд), 0:0. «Ювентус» (Франція) — «Манчестер Юнайтед» (Англія), 0:0. «Байер» (Німеччина) — «Реал» (Іспанія, Мадрид), 1:1 (Бейліш, 18 — Карамбе, 74).

Важко було повернутися в оптимізм Марчелло Ліпі. Під час матчу з киянами він весь час не випускав з рота величезну сигару. І необхідним оком було видно, як хвилювався, сердешний. А потім вже на прес-конференції, яка підбила підсумки турнірного протистояння, мені випало стояти біля пана Ліпі. Було помітно, який втомлений і пригнічений був цей негелевий, але вродливий чоловік.

Дітний зрозуміло, що він сподівався обіграти підопіковий дуже авторитетного для нього Валерія Лобановського. Адріана команда динамівців аркаша 1:0 з рахунку СРСР 1988 року, керувані киянином, добре відомі в Європі.

Закінчивши відповісти на запитання пресолюбів, пан Ліпі послався перевести розмову на оптимістичну хвилю, пообіщавши виграти в Києві.

Дивак, Марчелло ось-ось заплаче, — сказав мені давній приятель, авторитетний в Європі оглядач впливової «La Gazzetta dello Sport» Серджіо Ді Чезаре. — Якщо вони вдома сподіваються забити лише один гол динамівцям, то в Києві вони хочуть сподіватися в Києві. Вважаю, що сьогодні Лобановський виграв перший раунд дво-

бою на полі тактичних дій. А в українській столиці він і погано придухав щось оригінальне. Я знаю його і захоплююся ним не один десяток років до кінця.

А Лобановський, усміхаючись, охоче відповідав на геть усі запитання журналістів. Звичайно, а не було б претензій до окремих його підопіковців, до дій у певних епізодах. Але загалом Валерій Бабичовий відіграв високий бойовий гучу гравців, їхні вчинки борються до кінця.

Утім, гра команди, що постійно атакує, зрозуміло, більше до вподоби глядачів. Але головне — результат. І його здобуто в боротьбі з блискучим туринським ансамблем.

Переконаний, що 18 березня в Києві ми неодмінно побачимо, як українці атакувати динамівців. І нехай не сумніваються пан Ліпі, що кияни обов'язково продемонструють високоорганізовані колективні дії в обороні, і в наступі. Таке кredo Лобановського.

І, дай, Боже, нам хороше настрою в цей вечір. Але не обійшло, що трибуни НСК «Олімпієць» були заповнені по вича. Любоно, не варто збивати нагадувати, як гаряча підтримка абсолютистична надихає динамівців.

Турни — Київ.

На знімку: Андрій Гусин у чужодному гурні.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Художня гімнастика

Стартує вернісаж грацій

Черговий розіграш «Кубка Дерюгіної» стартує 13 березня в Києві. Цей міжнародний турнір з художньої гімнастики міцно вписався у спортивне життя нашої столиці — а в 1992 році вернісаж грацій, що проходить наразі у київському Паладі спорту, збирає найкращих гімнасток світу і стає для них вступним іспитом до нового сезону.

Розіграш «Кубка Дерюгіної» був стартовим мадальничком для нападів олімпійських чемпіоніок — тут Олександра Тимошенко перед Вериславою і Катериною Сербішкіна перед Вериславою вперше показала свої авої композиції, що приносили згодом їй золоті медалі на Іграх. Рік тому з блискучим результатом в Києві Олена Вітриченко, що стала в 97-му абсолютною чемпіонкою Європи і світу.

Київський традиційний міжнародний турнір був і «першим балом» для обдарованих юних гімнасток, що виступали пона конкурсному, але добре запам'яталися арбітрам, — для Тетяни Попової, Наталії Жаданової, Тамари Срофосевої та інших вихованок усталої «Школи Дерюгіної».

З минулого року «Кубок Дерюгіної» здобув статус турніру серії Гран-прі — одного з шести змагань вищої гімнастичної рангу, що збирають практично всіх найкращих примадок килима. Не можна не зазначити, що змагання рангу Гран-прі, гімнастичного аналога розіграшу в багатьох видах спорту Кубку світу, в Україні не проводилися. І все-таки досвідчені організатори «Кубка Дерюгіної» — Федерація гімнастики України (так тепер зветься після реструктуризації в Міні'юсті Федерація художньої гімнастики) вперше за проведення турніру «на п'ятірку». Тому й було домірено й відкритий розіграш «Кубка Дерюгіної» серії турнірів Гран-прі 1998 року.

Ніколи раніше наш великий огляд грацій не викликав такого інтересу у провідних гімнастик світу — підтвердили свою участь у розіграші «Кубка Дерюгіної-98» спортсменки 25 країн. Серед них ми знову побачимо лауреаток всіх найкращих змагань минулого року, суперниці Олени Вітриченко росічанку Яіну Батиріну і Наталію Липковську, білоруських гімнасток Тетину Огіркову та Світлану Падіну, багатьох інших претенденток на нагороди турніру з Болгарії, Німеччини, Франції, США, Японії...

Українську художню гімнастику представлятимуть володарки Гран-прі 1997 року в усіх номінаціях Олена Вітриченко і вихованка «Школи Дерюгіної» Тетяна Попова, котре за сумою виступів у цих турнірах посіла вище п'яте місце у всіх чотирьох видах з предметами. Ще даюч учасницю ішої команди визначать контрольні змагання, що відбудуться днями.

14 березня гімнастки розіграють Кубок у багатоборстві, а 15-го стануть відомі володарки Гран-прі в окремих видах. Вхід на змагання в київському Паладі спорту для всіх прихильників художньої гімнастики — вільний.

Богдан АЛОВ.

На знімку: неземні організатори київського міжнародного турніру з художньої гімнастики Ірина Іванівна та Альбіна Миколаївна Дерюгіної.

Фото Володимира РАСНЕРА.

Веселий вечір у «Золотому пояс»

об'єднанні організації 15 березня в Києві Ліги професіонального боксу України

Втім, який про все розповість її президент Михайло ЗАВ'ЯЛОВ.

— У клубі «Золотий пояс», що по вул. Московській, 3, ЛІГБУ вперше з'явився сято на ринку. Його назва — «Кубок», виходить. Мені приємно повідомити, що минулий сезон став досить успішним для українського боксу. Було багато акражів перемог. Зокрема, Володимир Матвієвський став інтернаціональним чемпіоном

з версії IBF. А чемпіон світу Сергій Девалов — першим номером у європейському рейтингові й отримав право поборотися за титул найкращого боксера на континенті в квітневому фіналі.

То чим цікавий майбутній турнір у «Золотому пояс»? Передусім тим, що молоді й талановиті спортсмени кинули виклик славнісним майстрам рукавичок. Наприклад, Івановича Сергія Біліткі, Копитко, який вперше виступив на професійному рівні, Англії, проведе бій з екзотичним світом з кібоксингом Віталієм Швецем. А Костянтин Охрей з Краматорська, до речі, перший боксер-професіонал в Україні, який пізнав славу на турнірах в Астралії, Німеччині, Польщі, проведе бій з молодим фіністом чемпіонату світу з тайського боксу в Таїланді Арамом Хачатуряном.

У змаганнях візьмуть участь знамениті боксери, учасники фінальних бій за звання чемпіона світу за версіями WBC і WBO Іван Мінгалієв, суперважковага Юрій Єлістратов, багатодисциплінарний Віктор Фесенко, Віктор Плітович, а також Сергій Матвеєв і Володимир Рубайлов.

Мабуть, нам вважало було б організувати ці змагання без допомоги спонсорів. Насамперед ми вдячні Арі «Півзавод «Літвар» з Миколаєва (генеральний директор Валерій Бабака) та Українському союзу ветеранів Адріана (голова Сергій Червоношніков).

Ліга вітає всіх учасників, тренерів, суддів і сподівається, що свято боксу вийде на славу!

Високим рейтингів Віталієв Сіла-ренка, вихованець українськимі спортивними федераціями, дає йому змогу вжити участь у змаганнях на Кубок Динамо і на першість Європи. Це він розкошує прийняти на юнацьких та юніорських п'ять років на юнацьких та юніорських змаганнях установлено 69 років. Він не раз мріявся силами і з дорослими чоловіками.

Високим рейтингів Віталієв Сіла-ренка, вихованець українськимі спортивними федераціями, дає йому змогу вжити участь у змаганнях на Кубок Динамо і на першість Європи. Це він розкошує прийняти на юнацьких та юніорських п'ять років на юнацьких та юніорських змаганнях установлено 69 років. Він не раз мріявся силами і з дорослими чоловіками.

На знімку: один із учасників майбутнього свята — кіровоградець Віктор Фесенко.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Леонід ШАК, журналіст

Школяр, який навчить і дорослих

Він навчається у 3-й школі-гімназії міста Херсона. Зовні хлопчик хіба що трохи ширший у плечах, ніж його товариші. Але результати, що він показує їх у змаганнях з пауер-ліфтингом, вражають. Один з його досягнень, наприклад, полегав в тому, що він, Віталієв Сіла-ренка, є володарем рекорду в стані вправ, які виконують пауер-ліфтингісти з штангою. Вага піднятої ним у цьому виправі штанги дорівнює 222,5 кілограму, що перевищує рекорд Європи на 5 кг. А разом з тим вага самого Віталієв Сіла-ренка 52 кг, до речі, цей рекорд він поставив у юніорських змаганнях, де за перемогу суперника, як відомо, спортсменів віком від 18 до 23 років. Юному херсонцю нині майже ші-

стнадцять, а згаданий рекорд він установив раніше, перебуваючи у віковій категорії юнаків, від якої до юніорських схожих його відділяють ще цілі два роки. Втім, адидаки його став тренувати херсонський тренер, ним за п'ять років на юнацьких та юніорських змаганнях установлено 69 років. Він не раз мріявся силами і з дорослими чоловіками.

Високим рейтингів Віталієв Сіла-ренка, вихованець українськимі спортивними федераціями, дає йому змогу вжити участь у змаганнях на Кубок Динамо і на першість Європи. Це він розкошує прийняти на юнацьких та юніорських п'ять років на юнацьких та юніорських змаганнях установлено 69 років. Він не раз мріявся силами і з дорослими чоловіками.

Школяр, який навчить і дорослих. На знімку: один із учасників майбутнього свята — кіровоградець Віктор Фесенко.

Він навчається у 3-й школі-гімназії міста Херсона. Зовні хлопчик хіба що трохи ширший у плечах, ніж його товариші. Але результати, що він показує їх у змаганнях з пауер-ліфтингом, вражають. Один з його досягнень, наприклад, полегав в тому, що він, Віталієв Сіла-ренка, є володарем рекорду в стані вправ, які виконують пауер-ліфтингісти з штангою. Вага піднятої ним у цьому виправі штанги дорівнює 222,5 кілограму, що перевищує рекорд Європи на 5 кг. А разом з тим вага самого Віталієв Сіла-ренка 52 кг, до речі, цей рекорд він поставив у юніорських змаганнях, де за перемогу суперника, як відомо, спортсменів віком від 18 до 23 років. Юному херсонцю нині майже ші-

стнадцять, а згаданий рекорд він установив раніше, перебуваючи у віковій категорії юнаків, від якої до юніорських схожих його відділяють ще цілі два роки. Втім, адидаки його став тренувати херсонський тренер, ним за п'ять років на юнацьких та юніорських змаганнях установлено 69 років. Він не раз мріявся силами і з дорослими чоловіками.

шим, уже виконав у двох змаганнях норму майстра міжнародного класу, а в одних з них установив навіть образи 15 рекордів. Віталієв Сіла-ренка, що йому пощастило з тренером — абилявним, але вчорашній і добрим, учителем. Завдяки набутій від керівництва Олександра Плевачко техніці загальній хитрості, на якого ніхто не звертав особливу увагу, деталі напруження нові сили для наступних змагань.

А який був одностайний Сіла-ренка, коли опинився, можна сказати, випадково у клубі «Золотий пояс», де тренер проводив одні з чергових занять зі своїми учнями? Хлопчик важив десь 32 кілограми. Але на перших же обласних змаганнях, що до них вказав за три місяці ступінь його розвитку, в Херсоні Сіла-ренка показав такі результати: присів зі штангою 60 кг, у стані вправ 110 кг і 70 кг вжимав, лежачи, 36 кг.

Фото з концерта

Купить весну, недорого.

Фото Юрія ВЕНГЕРЯ.

Ази комерції

Баба Параска, казавця «бізнесменка», останнім часом привиче до цього ремесла свого шестирічного онука.

Нехай привчається до комерції, а виросте, мо' бізнесменом буде.

На базарі, ставши в ряд, баба Параска голосно казала покупцям:

Стережіться, жінки!

Чи правда, що жінки більше піддаються впливу алкоголю, ніж чоловіки?

Роселена ТРЕМБЮК.

Знам'янка Кіровоградської області.

Це справді так. Причина цього феномену криється у фізіологічних особливостях жіночого шлунка: він виробляє набагато меншу кількість захисних ферментів, які нейтралізують ліно алкоголь, — так званих гепатоцитів. Під час багатьох експериментів з'ясувалося, що при однаковому вживанні спиртного в жінок у крові виявляється приблизно на третину вищою кількість, ніж у чоловіків. Причому, випробуваним підбирали за вагою. Дослідникам також удалося визначити, що у хронічних алкоголіків ферменти практично не виробляються. Коли, приміром, жінка-алкоголічка випиває певну кількість спиртного, то в її крові виявляється стільки вищого, ніж у чоловіка, а якщо в нього була така ж кількість спиртного, то в жінки вона була бачувати вищою.

— Купуйте молоко, свіжене, дуже жирне!
Надішла бабуся й мовляв:
— Оце добре, що жирне. Куплю у вас молочка, дома розведу водою та й знарю кашу.
Не треба розводити! цирю заперечив онучок. — Ми а бабусю уже розвели!

Олександр ГАМАНІН.

Київ.

Запитання по суті

Риментів з'ясувалося, що при однаковому вживанні спиртного в жінок у крові виявляється приблизно на третину вищою кількість, ніж у чоловіків. Причому, випробуваним підбирали за вагою. Дослідникам також удалося визначити, що у хронічних алкоголіків ферменти практично не виробляються. Коли, приміром, жінка-алкоголічка випиває певну кількість спиртного, то в її крові виявляється стільки вищого, ніж у чоловіка, а якщо в нього була така ж кількість спиртного, то в жінки вона була бачувати вищою.

Народний календар

9 БЕРЕЗНЯ — Обергання. Івана Препеті. У цей день гнали повертаються з нирію і шукають собі місця для гнізд. Кажуть, що на Обергання птахи повертаються до гнізд, діти — до хатки, а чоловіки — до жінок та роботи. В цей день не можна прати білизну.

13 БЕРЕЗНЯ — Василь-паша-святий. Вважалося, що цього дня несе «новістю забрав своє право від злих», бо «Василь від стріх капас — землю поклав».

Прикмети березня:

— Грак зграями мал гніздами в'ються: то сидіть, то знову піднімаються — погода змінилась.

— Гуси сіють, поклавши голови під крило, — буде похолодання.

— З'являвся підлісник — час сінти в хаті на розсуду овоці та квіти.

— Тополя пізно розвивається — літо буде прохолодне.

— Раптом сніг озвіяв тою, що літять буде багато вогоніх днів.

— Грім у березні — чекай повернення морозів.

Це цікаво

Давнє, проте й сьогодні улюблене свято

У Юноні, дружині всемогутнього Юлітера, було дуже багато обов'язків, і щоб упоратися з усіма, їй доводилося бути багатолікою. Юнона-Сосніта дарувала людям благополучну погоду, дощі, урожаї. Юнона-Календарівка відкривала кожні місяці року. Юнона-Полупана слухала усіх і всім у найприємніший спривок. Юнона-Курієць дарувала перемогу на полі битви. Юнона-Монета була порадницею у справах державних та фінансових (при її храмі був розташований монетний двір держави). Юнона-Фульгура спрямовувала на голови тих, хто провинився, громи та блискавки.

Та найбільше стародавні римляни схилилися перед Юноною Луциною (світлою) — покровителькою жінок загальною і при родіх зокрема. Її шлюбвали в кожному домі, приносили дарів під час вступу до шлюбу і народження дитини.

Найдрідшим святом у жіночій половині в першому столітті до нашої ери був день 1 березня, присвячений богині Юноні, і називався він матрональським. Святого однієї, в кімнати хатини у руках жінки йшли до храму Юноні-Луцини. Тут вони молилися, просили у своєї покровительки щастя в сім'ї.

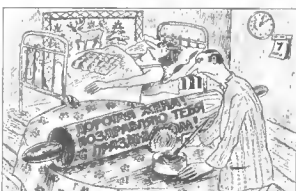
Під час жіночого свята всю роботу за них виконували чоловіки, підносили їм щодня подарунки. Більшість жінок віддавали цю дінь також

храм Вести — богині домашнього вогнища, охоронячій вогню. Цю богиню також шанували в кожному домі. Її присвчували частину приміщення, що прилягала до входу, а також сам вхід. Називалося це місце вестібул — по імені Вести.

У 1910 році на II Міжнародній конференції соціалістів у Конгенгагені за пропозицією Клари Цеткін було прийнято рішення про святкування Дня міжнародної солідарності жінок у боротьбі за економічну, соціальну та політичну рівність з чоловіками. Відтоді кою країну, що відзначає день 8 березня, розширилося, а саме свято перетворилося в своєрідну матрональну ХХ століття.

Оксана КАЛУТНА.

Немішаве Київської області.

А я роблю так

Як бути красивою

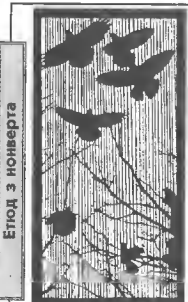
Транслюється в житті моменти, коли просто необхідно гарно виглядати, а часу, щоб зайнятися собою, обмаль. А я роблю так: приймаю душ, чергую гарячу й холодну воду. Потім на вологій тямію нааношу небагато живильного крему і ошпарюю шкіру обличчя. (Крем можна замінити сметаною, кефіром, кисляком.) Через одну-дві хвилини шм же тяміюною змочую обличчя гарячою водою і на вологу шкіру густо накладала живильний крем.

Взявши за краї м який макровий риншник, середню його опущую в гарячу воду, викручую і обережно підсушую до обличчя, починаючи з підборіддя. Тримую його доки він теплий. Повторюю процедуру кілька разів, додаючи на обличчя потроху крему. На завершення кладу на обличчя холодний компрес. Ще раз нааношу живильний крем і легенько поплескую. Шкіра, нашою вологою, стає розжовою і пружною. Спробуйте, — переконаєтеся самі.

Надіслала

Наталія ПОСТОВА.

Етюд з новеліста

До сонця, до весни!
Мал. Аватоні АНДРЕСА.

Голос України

Засноанік —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

В.о. головного редактора А. ГОРЛОВ.

Редакція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДІМСКИЙ, С. ПРАВДІНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для дозвон — 441-88-23;

РЕДАКЦІЯ — 224-72-54;

ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44;

ТЕЛЕФАКС — 441-81-42.

E-mail: sekret@ukr.net

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.

Реклама не зобов'язує публікувати повідомлення публікації.

За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Упаковки не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Сайтотно про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 24.05.1994 р.

Газета виходить з 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами. Індекс 60955.

Тираж 241021.

Комітат бюро видавництва «Переса України»
252047, Київ-47, проспект Пересова, 50

Зам. 0311044.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0